

Братя Грим

Царицата на пчелите

Веднъж двама царски синове тръгнали по света да търсят приключения, но се отдали на такъв разгулен живот, че забравили да се върнат у дома. Най-малкият брат, когото наричали Глупчо, тръгнал да ги търси, но когато най-сетне намерил братята си, те започнали да му се подиграват, задето си мислел да прекоси света надлъж и нашир невредим, а ето на, те, много по-умните от него, не успели. Тогава тримата тръгнали заедно и стигнали до един мравуняк. Двамата по-големи братя искали да го разровят, за да видят как в страха си малките мравки ще плъпнат на всички страни да спасяват яйцата си, но Глупчо извикал:

– Оставете мравките на мира! Не ми дава сърце да гледам как ще ги разтревожите.

Продължил пътя си и стигнали до едно езеро, в което плавали безброй патици. Двамата по-големи братя искали да хванат няколко, за да ги опекаат, но Глупчо им попречил и пак извикал:

– Оставете патиците на мира! Не ми дава сърце да гледам как ще ги заколите.

Братята отново тръгнали и накрая стигнали до едно гнездо на диви пчели, в което имало толкова мед, че чак се стичал по дънера на дървото. Двамата по-големи братя искали да запалят огън под дървото, да задушат с пушека пчелите и да извадят меда. Ала Глупчо пак ги възпрял и казал:

– Оставете пчелите на мира! Не ми дава сърце да гледам как ще ги изгорите живи.

Най-после тримата братя стигнали до един дворец. Конюшните били пълни с каменни коне, а наоколо нямало жива душа. Минали през всички стаи и накрая спрели пред една врата, на която висели три катинара. Ала по средата на вратата имало цепнатина, през която можели да надникнат в стаята. Когато погледнали, видели едно сиво човече. Повикали го веднъж, повикали го втори път, но то не ги чуло. Повикали го трети път и тогава то станало, отключило катинарите и отворило вратата. После, без да каже нито дума, ги завело пред богата трапеза. След като хапнали и пийнали, човечето отвело всеки от тях в отделна спалня.

На другата сутрин сивото човече отишло при най-големия брат, направило му знак да го последва и му показало една каменна плоча, на която били написани три задачи; който успеел да изпълни условията им, щял да развали магията на двореца.

Първото условие било да се намерят бисерите на принцесата, а те били хиляда на брой, разпилени под мъха в гората. Но ако до залез слънце липсвал само един, онзи, който ги търсел, щял да се превърне в

камък.

Отишъл най-големият брат и търсил целия ден, но до залез слънце намерил само сто бисера. И с него се случило това, което било написано на плочата – превърнал се в камък.

На следващия ден отишъл по-малкият брат, но и на него не му провървяло – до залез слънце намерил само двеста бисера и също се превърнал в камък.

Най-сетне дошъл редът на Глупчо. Той започнал да рови из мъха, но било трудно да се намерят бисерите и работата вървяла много бавно. Тогава той седнал на един камък и заплакал. Но ето че при него дошъл царят на мравките, които Глупчо спасил, с още хиляди мравки. Скоро малките животинки намерили всички бисери и ги събрали на купчина.

Второто условие било да се извади от езерото ключът за покоите на принцесата. Глупчо отишъл на брега на езерото и в този миг доплавали патиците, чиито живот той спасил, гмурнали се във водата и извадили ключа.

Ала третото условие било най-трудно: трябвало да се познае коя от трите спящи принцеси е най-млада и най-красива. Но трите си приличали като три капки вода и се различавали само по това, че преди да заспят, били яли различни сладки неща: най-голямата – бучка захар, по-малката – малко сироп, а най-младата – лъжица мед.

Тогава долетяла царичката на пчелите, чиито живот Глупчо спасил, и забръмчала над устните на трите принцеси. Накрая кацнала на устните на тази, която била яла мед. Така Глупчо отгатнал коя е най-младата и най-красивата от тях.

Магията се развалила, всички се събудили от дълбокия сън, а братята на Глупчо, които се били превърнали в камък, придобили отново човешкия си образ. Глупчо се оженил за принцесата и след смъртта на царя станал господар на двореца. А двамата му братя се оженили за другите две принцеси.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Die Bienenkönigin

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2508>]